

Влада Србије требало би републичком парламенту да положи рачун шта је урадила за протеклих сто дана, али уместо тога Влада као лични сервис једног човека, рачун полаже председнику државе и зато све то делује као једна велика медијска шарада, наводе саговорници Данаса.

Напомињу и да у аутократији није битна ни влада ни Парламент, па је то и разлог што се о извештају о сто дана Брнабићкиног кабинета не расправља у парламенту, јер је он заправо Главни одбор Српске напредне странке.

Владан Глишић, једини опозициони посланик из редова већинског народа, оцењује да председник државе постројавањем министара заправо показује ко је уствари премијер.

Сматра и да Ана Брнабић у тој влади нема ни позицију првог потпредседника јер има мање моћи него онај који је некад био први потпредседник.

За **Санду Рашковић Ивић**, потпредседницу Нове странке, фингирање је права реч за извештај о 100 дана рада владе.

„У Скупштини без опозиције и без суштинских критика на рачун рада владе, Брнабићева прича о успесима и плановима. Види се јасно да говори у кругу породице, у ушушканој атмосфери подршке и аплауза. Жали Боже струје која је потрошена за пренос те фарсе од извештаја. А дискусије посланика махом представљају такмичење у улизивању челницима Вучићевог режима и њему самом, тако да би и расправа о извештају била у том тону“, напомиње Рашковић.

Она пита и хоће ли неко имати снаге да пита ко је из врха власти помагао криминалцима који су похапшени, јер да би могли да у једном периоду буду јачи од државе, потребан је неко из врха да им у томе помаже.

И за генералног секретара СДС **Константина Самофалова** прослава сто дана рада нема никаквог смисла, представља чисту фасаду, јер је јасно да је сва моћ сконцентрисана у рукама једног човека.

Он сматра да орочена концентрациона влада нема легитимитет и да је сврха њеног формирања била да се поделе министарства како би се задовољили апетити функционера и како би се појединци уписали на министарско место.

„Њихових сто дана је само јефтина медијска прича која служи томе да се прикажу као да су они заиста Влада, а не биро председника Републике и његов лични сервис. Нема ту било каквог полагања рачуна Скупштини, јер је Скупштина у ствари Главни одбор СНС. Смешно је обележавати сто дана рада у режиму који се не мења и који ради све горе ствари Србији доводећи више од милион људи у сиромаштву и нерешене афере. То је у ствари сто дана у више хиљада дана пропасти, корупције, криминала, лажи. Тужно је обележавати тромесечје ако сваки пут паднете на поправни из сваког предмета“, сматра Борко Стефановић, потпредседник Странке слободе и правде.

Потпредседница Грађанске платформе, **Соња Павловић** каже да није битно да ли је и

шта је „нова стара влада“ испунила од својих обећања из премијеркиног експозеа у протеклих десет, педесет, сто или три стотине дана, јер није испунила ништа. Истиче да континуитет владавине и одлучивања у садашњој као и свим претходним владама има само један човек, Александар Вучић.

„Онолико колико је у аутократији битна Влада у Србији, битан је и Парламент те тако не треба да нас чуди лажна расправа о сто дана лажи, лажне нове владе у лажном парламенту заробљене државе“, прецизира Павловићева.

Са колегама из опозиције не слаже се посланик СНС **Братислав Југовић**, који каже да он као представник народа у Скупштини Републике Србије не мора да објашњава да је управо народ гласао за листу СНС зато што има огромно поверење у Александра Вучића.

„Дакле, министри троше поверење које народ има у председника Вучића. Због тога је ред да њему положи рачуне, а народни посланици ће министрима са недовољно добрим резултатима убрзати одлазак из Владе Републике Србије. Мени као народном посланику је најважније да на наредним изборима Вучић не плаћа цехове неспособних чланова Владе, независно од тога, да ли они представљају СНС или су представници коалиционог партнера. Ко обрука Вучића, за њега више нема места на најодговорнијим функцијама“, закључује Југовић.

(Данас)